

altsaa derfor ikke henbise Andrageren til Underſtøttelse ſom Invalid. Derimod har man ment, at man burde gøre noget for ham, og efter Aftale med den højtærede Kirke- og Underviſningsminiſter kan man udtale Haabet om, at han vil ſom Eleve paa Seminariet faa den ſtørſt mulige Underſtøttelse til ſit Arbejde der. Endvidere er der Andragendet under Nr. 17 fra Opfinderen af en Stemmemaskine, Chriſtian Olsen. Han andrager om at faa Underſtøttelse til at gaa videre. Man har dog ment, at Opfindelsen er ſaa mangelfuld, at det kunde der ikke være Tale om. Derimod kan man ikke nægte, at der i Opfindelsen er lagt for Dagen en vis Sindrigheid. I den Anledning har man ogsaa forhandlet med Indenrigsminiſteren og har af ham faaet en Tilkendegivelse af, at der muligvis var en eller anden Konto under dette Miniſterium, af hvilken der kunde tildeles ham en Underſtøttelse. Det blev altsaa i alt 23 + 11, der er altsaa 34. Det er nu Udvalgets Overbeviſning, at derſom man gennemſer de øvrige Andragender, vil man finde, at de i mere eller mindre Grad lide af Mangel paa tilſtrækkelige Grunde til, at Udvalget kunde gøre Indſtillinger i ſaa Henſeende.

Jeg ſkal ſaa derefter gaa over til at omtale de enkelte Andragender, om hvilke Udvalget har gjort Indſtilling, og jeg kommer derved til Nr. 1, ſom er det eneſte, Udvalget har henviſt til Kirke- og Underviſningsminiſterens Underſøgelse. Det er et Andragende fra Beſtyrelſen for Arbejdshjemmet for døvſtumme Bøger i Kjøbenhavn om et rentefrit Laan paa 20,000 Kr. Denne private Inſtitution er begyndt for 22—23 Aar ſiden med meget ſmaa Midler og under meget ſmaa Forhold, men har nu arbejdet ſig op til at have erhvervet ſit eget Hjem, vel indrettet i alle Maader, og har i Løbet af den Tid givet Ophold og Uddannelse til ca. 150 døvſtumme Bøger fra alle Landets Egne, hvoraf en hel Del allerede er udgaaet i ſelvſtændige Stillinger ſaavel her i Staden ſom ude i det øvrige Land. Man maa derfor fuldt ud give denne Inſtitution ſin Tilſlutning, og Udvalget var ikke i Tvivl om, at det nok kunde gaa ind paa at give et ſaadant Laan. Det var et rentefrit Laan paa 20,000 Kr., der ſulde anvendes til Bygningernes Omdannelse, ſærlig til Indlæggeſe af Maskiner og Dampkraft for at spare diſe Bøger for det groveſte Arbejde, og denne Kapital forlange de kun rentefrit i 16 Aar, at betale altsaa i Løbet af 16 Aar. Naar vi ikke ligefrem have henviſt dette Andragende til den højtærede Miniſter, ſaa er det begrundet i, at der under Konferen-

cen fremkom Udtaleſer om, at Maaden, hvorpaa diſe Bøger behandles, muligvis var i Strid med de nu brugelige Regler over for de døvſtumme. Naar altsaa Udvalget her tillader ſig at henbise Andragendet til Miniſterens Underſøgelse, da ligger det dert, at vi haabe, at den højtærede Miniſter gennem ſin Underſøgelse maa komme til det Reſultat, at denne Forening kan støttes i Fremtiden med dette Laan.

Paa dette Tidspunkt ſkal jeg ſaa ikke udtale mig videre, her er jo en hel Del forſkellige Forſlag ſtillede til dette Afſnit, men jeg ſkal vente at høre Forſlagsſtillerneſ Udtaleſer, førend jeg udtaler mig deſangaaende. Altsaa, under denne Miniſter indſtilles der nu Nr. 1, Andragendet fra Beſtyrelſen for Arbejdshjemmet for døvſtumme Bøger i Kjøbenhavn om et rentefrit Laan paa 20,000 Kr. Det foreſlaas henviſt til Miniſteren til Underſøgelse.

Bem: Uden for Betænkningen har jeg tilladt mig at ſtille et Undringſforſlag om, at Andragendet under Betænkningens Nr. 22 fra Rutzſter Sogneraad paa Bornholm om Statſtilſtud til Rutz Kirkeſtaarns Iſtandsættelse henviſes til Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenets Overvejeſe. Dette Andragende her er en gammel Bekendt; thi det ſamme Andragende har man haft i Folketinget før, og det er under 26de Marts 1889 enſtemmig med 55 Stemmer i dette Ting henviſt til Kirke- og Underviſningsminiſterens Overvejeſe. Men Finansudvalget havde ganſte viſt den Gang henſtillet dette med følgende Motivering, ſom det hedder i Tillæg B. for 1888—89, Sp. 1875 under det daværende Andragende: „Da Udvalget antager, at ſlige Djemed bør afholdes af de Kirker, ſom eje ſig ſelv, foreſlaas Andragendet for ſaa vidt henviſt til Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet“. Og ſenere ſit Rutzſter Sogneraad et Svar fra Miniſteriet. Det Svar blev modtaget den 20de Auguſt 1889 og lød paa, at der iſølge Brevvekſling med Finansminiſteriet ikke kan ydes noget Tilſtud i nævnte Djemed af Statſkaſſen, og at Miniſteriet for Kirke- og Underviſningsvæſenet heller ikke ſer ſig i Stand til at ſtaffe et ſaadant fra fremmede Kirker. Af den Grund antager jeg, at den højtærede Miniſter har faſtholdt Svaret fra den Tid, og at det høje Finansudvalg har ment, at det ikke kunde nytte noget at indſtille, at dette Andragende henſtilles til fornyet Overvejeſe. Jeg ſkal imidlertid tillade mig at udtale mig lidt nærmere om, hvorledes Forholdet er med de bornholmſke